

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 92.180 van 12 januari 2001

A. 86.428/VIII-1492

In zake : **LALOYAUX** Claude,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-François PAKULA, advocaat,
rue Louis Biernaux 61
6040 Jumet,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Bernard RENSON, advocaat,
Jachtlaan 132
1040 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 31 augustus 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Claude LALOYAUX de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 23 juni 1999 luidens hetwelk "de heer Claude Firmin Julien Emile Ghislain LALOYAUX, geboren te Strée op 4 april 1946, hoofdgriffier bij de arbeidsrechtbank te Charleroi, bij wijze van tuchtstraf wordt afgezet, wat hem ter kennis is gebracht op 2 juli 1999;

Gelet op arrest nr. 83.508 van 17 november 1999, waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van dezelfde handeling wordt afgewezen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure, ingediend door verzoeker;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HENSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 3 juli 2000, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en gezien de laatste memories van de partijen;

Gelet op de beschikking van 6 november 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 1 december 2000;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. PAKULA, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. RENSON, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HENSENNE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak als volgt uiteengezet zijn in arrest nr. 83.508 van 17 november 1999 :

"1. Verzoeker is bij koninklijk besluit van 27 februari 1985 benoemd als hoofdgriffier bij de arbeidsrechtbank te Charleroi.

2. In 1993 is een tuchtdossier geopend tegen verzoeker. Hem is ten laste gelegd dat hij in staat van dronkenschap een bediende van de griffie heeft beledigd, tegen die bediende geweld heeft gebruikt en materiaal heeft vernietigd in zijn kantoor. De tuchtprocedure is evenwel niet afgerond.

3. Op 13 oktober 1998 wordt een nieuw dossier tegen verzoeker geopend met het versturen van een nota aan de Minister van Justitie, waarin de procureur-generaal bij het hof van beroep te Bergen verwijst naar de feiten die in 1993 ten laste zijn gelegd en nieuwe voorvallen aanhaalt, waaruit "de lichtzinnigheid en de ongeoorloofde permanente onachtzaamheid (blijkt) die de

betrokkene zowel in het beheer van zijn griffie als in de leiding over zijn personeel aan de dag legt".

4. Op 26 oktober 1998 worden met een aanvullend verslag van de procureur-generaal feiten ter kennis gebracht van de minister die "voorzover dat nog nodig was, bevestigen dat betrokkene onvoldoende nauwgezet te werk gaat bij het vervullen van de administratieve taken die tot zijn ambt behoren en de aanmaningen en de terechtwijzingen van de rechterlijke overheid gewoon naast zich neerlegt".

5. Op 10 november 1998 dient de procureur-generaal, op verzoek van de minister, zijn schriftelijke conclusies in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 420 van het Gerechtelijk Wetboek. Daarin wordt gewag gemaakt van diverse opeenvolgende tekortkomingen, inzonderheid :

- het feit dat hij op 17 mei 1993 in staat van dronkenschap geweld heeft gepleegd tegen een bediende van de griffie en materiaal heeft vernietigd;
- het feit dat hij "koppig" weigert gevolg te geven aan de aanmaningen van de arbeidsauditeur te Charleroi;
- de fouten die zijn vastgesteld in de verrekeningen;
- betrokkenes gebrek aan ijver;
- het feit dat betrokkene zijn verantwoordelijkheden te veel ontloopt om zijn dienst doeltreffend te kunnen laten werken;
- de voortdurende onachtzaamheid en laksheid van de betrokkene met concrete gevolgen voor het beheer en de rangschikking van gerechtelijke handelingen, het klasseren van stukken, het bijhouden van registers en het versturen van kopieën van vonnissen naar experts;
- het feit dat uit zijn beslissingen blijkt dat hij onstandvastig is en niet consequent;
- het verzuim, de nalatigheid en de uitbarstingen van verzoeker die zich in de loop van de tijd hebben voorgedaan, met als gevolg dat velen hem niet als een diensthoofd beschouwen;
- betrokkenes totaal gebrek aan scrupules.

De procureur-generaal vraagt dat hij bij wijze van straf een maand wordt geschorst.

6. In een brief van 16 november 1998 brengt de procureur-generaal de minister op de hoogte van een aanvullend verslag van de arbeidsauditeur te Charleroi, waarin de volgende nieuwe feiten vermeld worden :

- met het oog op de voordrachten in 1998 voor de aanstelling van een griffier-hoofd van dienst, wordt Claude LALOYAUX verweten verbintenissen te zijn aangegaan ten aanzien van verscheidene griffiers; zulk een gedrag toont aan dat hij onstandvastig en niet consequent is, en leidt er bovendien toe dat hij alle geloofwaardigheid binnen zijn dienst verliest;
- het feit dat Claude LALOYAUX, toen hij nader moest toelichten waarom hij zich wou terugtrekken uit de dienst Terechtzittingen, de waarheid voor zijn korpschef heeft proberen te verhullen;
- het feit dat Claude LALOYAUX, duidelijk met de bedoeling om de voorzitter van de arbeidsrechtbank te verhullen dat hij zich tegenover de heer FINET, griffier, ertoe verbonden had hem voor te dragen voor de opvolging van de heer VERFAILLE, een stuk heeft overgelegd, waarvan hij wist dat het onvolledig was en dat, indien het volledig was geweest, zou hebben aangetoond dat hij loog;
- Claude LALOYAUX' gebrek aan ernst is nog maar eens gebleken uit een verzoek dat deze op 25 september 1998 aan de heer FINET, griffier, heeft gestuurd, om alle verlofbladen van het gehele personeel, die voordien door de heer VERFAILLE waren bijgehouden, "wettelijk in orde te brengen", wat op zich een bekentenis is dat de wijze waarop de verlopen op de griffie geregeld werden, tot op dat tijdstip op geen enkele reglementaire rechtsgrond berustte.

7. Op 19 maart 1999 zendt de procureur-generaal een nieuw verslag over waarin hij voorvallen beschrijft die zich op 19 januari 1999 hebben voorgedaan, zoals de beschadiging van een fotokopieertoestel van de griffie, grove taal, het ambt onwaardig, onbetamelijk en obsceen taalgebruik aan de telefoon. De steller van het verslag besluit als volgt :

" In dit geval moet vastgesteld worden dat de ernst van de beroepsfouten, van de daden van geweld en het afwijkend gedrag van de heer LALOYAUX, en het repetitieve karakter ervan, redelijkerwijs geen veranderingen meer laten verhoppen.

Ik ben dan ook van mening dat, in het belang van de dienst en van de personeelsleden die hebben durven getuigen ondanks de dreiging van weerwraak, de tuchtstraf afzetting een passende straf is voor de gezamenlijke feiten die door de betrokkene zijn gepleegd, aangezien laatstgenoemde niet meer over de waardigheid beschikt om zijn ambt voort te blijven uitoefenen, zo hij medisch gezien al niet in aanmerking komt voor definitief voortijdig pensioen wegens definitieve lichamelijke ongeschiktheid voor ieder ambt".

8. Het verhoor van verzoeker, dat aanvankelijk gepland was voor 26 januari 1999, wordt herhaaldelijk op diens verzoek uitgesteld. Hij dient een "verweerschrift" in, waarin hij zegt mondeling uitleg te willen verstrekken over de ten laste gelegde feiten.

9. Op 21 april 1999 wordt verzoeker gehoord door de minister, in het bijzijn van zijn advocaat. De uitleg die hij geeft wordt opgetekend in een proces-verbaal, dat hij ondertekent.

10. Op 4 mei 1999 zendt de advocaat van verzoeker de minister opmerkingen toe aangaande de ten laste gelegde feiten, samen met bijlagen. De volgende dag stuurt hij hem nog een verklaring, opgesteld door José FINET, griffier-hoofd van dienst bij de arbeidsrechtbank te Charleroi.

11. Op 16 juni 1999 beslist de Minister van Justitie om aan de Koning de afzetting van verzoeker voor te stellen. Bij het bestreden besluit, dat op 23 juni 1999 is aangenomen, wordt verzoeker om de volgende redenen bij wijze van tuchtstraf afgezet:

" Overwegende dat de heer LALOYAUX ten laste wordt gelegd dat hij zich, in het openbaar, in staat van dronkenschap, schuldig heeft gemaakt aan geweldpleging tegen een bediende, materiaal heeft beschadigd dat in zijn kantoor stond; koppig geweigerd heeft zich te richten naar de aanmaningen van de arbeidsauditeur te Charleroi met betrekking tot het eerbiedigen van de richtlijnen, onder meer inzake de procedure om de arbeidsongeschiktheid van leden van de griffie te melden en inzake het maandelijks overzicht van de toestand van zijn personeel; een gebrek aan ijver, dat reeds op 27 mei 1992 is vastgesteld door de arbeidsauditeur, die betreurde dat betrokkene geregeld de bar van de gerechtelijke politie, de cafetaria en een café in de buurt van het gerechtsgebouw bezocht, een aanhoudende onachtzaamheid en laksheid met zware gevolgen voor het beheer en voor de rangschikking van gerechtelijke handelingen die op basis van de artikelen 751, 792 en 803 van het Gerechtelijk Wetboek ter kennis worden gebracht, voor het klasseren van stukken, voor het verzenden van kopieën van vonnissen aan de experts volgens artikel 965 van het Gerechtelijk Wetboek;

Overwegende bovendien dat betrokkene ten laste wordt gelegd dat hij niet standvastig en niet consequent is geweest bij het nemen van beslissingen op het gebied van adviezen en voordrachten, inzonderheid toen hij ten aanzien van verscheidene griffiers verbintenissen is aangegaan in verband met de toewijzing van een betrekking van griffier-hoofd van dienst, waardoor hij op zijn dienst alle geloofwaardigheid verliest;

Overwegende dat dat gebrek aan standvastigheid en die weinig consequente houding ook terug te vinden zijn in het personeelsbeleid dat de heer LALOYAUX voert, inzonderheid wat de verlofregeling betreft, die op geen enkele reglementaire rechtsgrond steunt; betrokkene kent bovenwettelijke dagen vrijaf toe aan de leden van zijn personeel en laat hen geheel in het ongewisse over het aantal dagen waarop ze recht hebben;

Overwegende dat betrokkene, wat die laatste zaak betreft, een lid van zijn personeel gevraagd heeft om de verlofbladen wettelijk in orde te brengen;

Overwegende dat de heer LALOYAUX ten laste wordt gelegd dat hij zijn korpschef de waarheid heeft verhuld toen hij hem nader diende toe te lichten waarom hij zich uit de dienst Terechtzittingen wilde terugtrekken, door hem bewust een onvolledig stuk te overhandigen opdat niet aan het licht kwam dat hij een verbintenis was aangegaan ten aanzien van een personeelslid;

Overwegende dat de heer LALOYAUX tevens ten laste wordt gelegd dat hij opzettelijk een fotokopieertoestel dat ter beschikking van zijn dienst was gesteld, beschadigd heeft, toen hij onder de invloed van drank was, een toestand die geregeld wordt opgemerkt bij laatstgenoemde; dat hij op zijn minst oneerbiedige uitspraken heeft gedaan ten aanzien van de hiërarchische overheid van het parketsecretariaat, dat hij zich grof en obscene heeft gedragen ten overstaan van verscheidene personen; dat hij een lid van zijn personeel heeft bedreigd met weerwraak en ten aanzien van betrokkene kwetsende taal heeft gehanteerd; dat hij op de griffie aan de telefoon onbetamelijke en obscene woorden heeft geroepen tegen zijn gesprekspartner, in aanwezigheid van personen van buiten de dienst (rechtzoekenden en advocaten);

Overwegende dat betrokkene overeenkomstig de bepalingen van artikel 423 van het Gerechtelijk Wetboek, bij een gerechtsbrief d.d. 2 april 1999 is verzocht om op 21 april 1999 vóór Onze Minister van Justitie te verschijnen om zich te verantwoorden voor de feiten die hem ten laste werden gelegd;

Overwegende dat betrokkene kennis heeft genomen van zijn dossier;

Gelet op het proces-verbaal van 21 april 1999, waaruit blijkt dat de heer Claude LALOYAUX, in aanwezigheid van zijn raadsman, Mr. O. ROSART, zijn verweermiddelen heeft kunnen uiteenzetten, waarbij hij een verweerschrift heeft ingediend alsook zijn schriftelijke opmerkingen aangaande de tegen hem geuite aanklachten;

Overwegende dat, krachtens artikel 415 van het Gerechtelijk Wetboek, hoofdgriffiers afgezet kunnen worden door de Koning;

Overwegende dat betrokkene de meeste feiten die zijn aangehaald niet erkent, maar dat het gaat om een hele reeks voorvallen die hem ten laste zijn gelegd en waarover verscheidene personen gehoord zijn, die de feiten in het kader van getuigenissen die zijn vastgelegd in processen-verbaal van verhoor hebben bevestigd;

Overwegende dat, gezien de aard van de ten laste gelegde feiten, de heer LALOYAUX tekortgeschoten is in de plichten van zijn ambt en ernstig afbreuk heeft gedaan aan de waardigheid van zijn ambt;

Overwegende dat de heer LALOYAUX sedert 1 april 1985 hoofdgriffier is op de arbeidsrechtbank te Charleroi, dat hij een voorbeeld moet zijn voor het personeel dat hij moet leiden en dat, aangezien de beroepsfouten, de daden van geweld en het afwijkend gedrag, waardoor het aanzien van het ambt geschaad wordt, zich bij herhaling voordoen, de gezamenlijke feiten waaraan

betrokkene zich schuldig heeft gemaakt met een zware, maar passende tuchtstraf moeten worden bestraft";

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan "machtsoverschrijding, en meer bepaald aan ontstentenis van motivering omtrent de feiten en het recht, en aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan dwaling omtrent de feiten en/of het recht"; dat hij in een eerste onderdeel aanvoert dat het bestreden besluit niet steunt op juiste, pertinente en aanvaardbare motieven en als bewijs daarvoor aanvoert dat "er in de bestreden handeling herhaaldelijk, ofwel als voornaamste aanklacht, ofwel als verzwarende omstandigheid van een andere aanklacht, op is gewezen dat verzoeker aan alcoholisme leed"; dat hij betwist dat hij alcoholist is, en daarvoor stavingsstukken aanbrengt; dat hij in een tweede onderdeel aanvecht dat in het bestreden besluit het feit dat hij "een lid van zijn personeel gevraagd heeft om de verlofbladen wettelijk in orde te brengen (sic)" in aanmerking is genomen als grond voor de zeer zware straf die hem is opgelegd; dat verzoeker daarvoor steunt op artikel 172 van het Gerechtelijk Wetboek, dat bepaalt dat "de hoofdgriffier (...) de griffie (leidt) en (...) de griffietaken en de administratieve taken (verdeelt) en (...) de griffiers (aanwijst) die de rechter bijstaan"; dat verzoeker in een derde onderdeel het volgende stelt :

" ... bij de loutere lezing van de bestreden handeling blijkt duidelijk dat geenszins rekening is gehouden met de mondelinge en de schriftelijke opmerkingen die verzoeker heeft gemaakt, en "met slechts één versie van de feiten" rekening gehouden is"";

dat hij de verwerende partij verwijt zich achter alle aanklachten die tegen hem zijn geuit te hebben geschaard, zonder te antwoorden op zijn betoog, waardoor tevens zijn rechten van verdediging geschonden zijn;

Overwegende, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat verzoeker in zijn laatste memorie ontvouwt dat "een onderscheid moet worden gemaakt tussen "alcoholisme" en "alcoholmisbruik", hoewel hij in dat verband verscheidene stukken overlegt waaruit blijkt dat hij helemaal geen alcoholist is" en dat het zogenaamde alcoholmisbruik niet kan worden afgeleid uit zijn gedrag zoals zijn collega's en meerderen dat hebben vastgesteld; dat hij aanvoert dat hij hoe dan ook al verscheidene jaren geen alcohol meer drinkt; dat hij meent dat, hoewel bepaalde feiten die hem ten laste worden gelegd bewezen zijn en hem een tuchtstraf kon worden opgelegd, die feiten echter niet rechtvaardigen dat "hem de zwaarste straf is opgelegd naar aanleiding van ongelukkige voorvallen die zich tijdens de tuchtprocedure hebben voorgedaan en ten onrechte zijn toegeschreven aan alcoholmisbruik, terwijl die woede-uitbarstingen totaal andere oorzaken hadden (zie

infra, derde middel"); dat hij, wat de andere klachten betreft, getuigenissen van vroegere collega's overlegt waarin onder meer bevestigd wordt dat hij nooit agressief is geweest ten aanzien van hen en vol lof is over de moedige houding van die collega's die "zich daardoor overigens op hun beurt de woede van de hiërarchie op de hals halen"; dat verzoeker, in verband met het derde onderdeel, in zijn memorie van wederantwoord en in zijn laatste memorie een aanvullende opmerking maakt over de strekking van het proces-verbaal van de politie van Beaumont dat betrekking heeft op feiten uit zijn privé-leven; dat hij aanvoert dat dit "zogenaamd informatieve" gegeven "dat niets te maken heeft met de feiten van de aan de gang zijnde procedure" een kennelijke schending van de rechten van verdediging inhoudt, omdat dat gegeven eenzijdig is overgezonden voordat de bestreden handeling was gesteld;

Overwegende, in verband met het eerste onderdeel van het middel, dat verzoeker, wanneer hij meent uit de motivering van het bestreden besluit op te maken dat hem ten laste wordt gelegd alcoholist te zijn, een andere strekking geeft aan die motivering; dat aan het genoemde besluit immers - naast andere grieven - de omstandigheid ten grondslag ligt dat verzoeker "regelmatig" onder de invloed van drank verkeert, wat niet kan worden verward met "alcoholmisbruik, dat aanleiding geeft tot een geheel van pathologische stoornissen" of die "stoornissen zelf" (Petit Robert, uitg. 1992, blz. 46, lemma "alcoolisme") (vertaling); dat het middel, wat dat betreft, feitelijke grondslag mist; dat het feit dat verzoeker meer dan eens in dronken toestand of op zijn minst onder de invloed van drank op de arbeidsplaats aanwezig was bovendien door talrijke getuigenissen wordt gestaafd; dat in het proces-verbaal van verhoor d.d. 21 april 1999 het volgende staat :

" (verzoeker) volgt een behandeling voor zijn alcoholprobleem, dat bijna van de baan is";

dat verzoeker in een brief die hij op 9 januari 1998 naar de arbeidsauditeur heeft gestuurd, het volgende heeft geschreven:

" De aangebrachte implant bestaat uit antabus-disulfiram. Aangezien de werking ervan beperkt is in de tijd, zorg ik ervoor dat hij wordt vervangen vóór hij uitgewerkt is";

dat verzoeker aldus zelf toegegeven heeft dat hij aanhoudend kampt met alcoholproblemen; dat de argumenten die verzoeker in zijn laatste memorie aanvoert, bijgevolg niet relevant zijn; dat het eerste onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende dat, wat het tweede onderdeel van het middel betreft, niet betwist kan worden dat de verlopen van het griffiepersoneel op chaotische wijze beheerd werden; dat verzoeker trouwens in de opmerkingen die hij naar de Minister van Justitie heeft gestuurd, erkend heeft dat hij bovenwettelijke

verloven toekende; dat uit het dossier blijkt dat verzoeker, ondanks de opmerkingen die hij had gekregen, blijk heeft gegeven van een aanhoudende nalatigheid met betrekking tot de doktersattesten die door de bedienden waren toegestuurd, dat het tweede onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende, wat het derde onderdeel van het middel betreft, dat verzoeker zich zowel mondeling als schriftelijk heeft kunnen verdedigen; dat de verwerende partij, voordat de bestreden handeling is aangenomen, een nota heeft laten opstellen waarin elk van de ten laste gelegde feiten werd vermeld, alsook verzoekers uitleg; dat een bestuurshandeling niet de weerlegging van elk van de argumenten die de betrokkene aanhaalt hoeft te vermelden om afdoende gemotiveerd te zijn in het licht van de wet van 29 juli 1991; dat, wat het proces-verbaal van de politie van Beaumont betreft, uit de gegevens die verzoeker heeft aangevoerd onvoldoende blijkt of de overheid daarmee rekening heeft gehouden; dat uit het dossier blijkt dat dit stuk eventueel grond kan opleveren voor een nieuwe tuchtprocedure; dat de mededeling van dat proces-verbaal bijgevolg geen schade heeft kunnen berokkenen aan de verdediging van verzoeker; dat het derde onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan "machtsoverschrijding, en meer in het bijzonder aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling"; dat hij uiteenzet dat alleen aandacht is geschonken en gevolg is gegeven aan de beschuldigingen die ten aanzien van hem zijn geuit, in dezelfde mate en in dezelfde bewoordingen als vermeld in de conclusies van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Bergen, terwijl de bestreden handeling, in één regel op drie bladzijden, zich ertoe bepaalt vast te stellen dat hijzelf de feiten die hem ten laste zijn gelegd, betwist, zonder na te gaan of zijn argumenten terecht zijn; dat hij daaruit besluit dat de verwerende partij de toestand niet op een redelijke wijze heeft beoordeeld;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan "machtsoverschrijding, en meer in het bijzonder aan de wanverhouding tussen de straf en de fout"; dat hij aanvoert dat de uitgesproken straf niet passend is, waarbij hij steunt op de afwezigheid van een gerechtelijk verleden, op het feit dat de enkele tekortkomingen, waarvan hij erkent dat ze hem ten laste kunnen worden gelegd, systematisch opgeblazen zijn door de arbeidsauditeur, die een offensief van pesterijen tegen hem is begonnen, op de omstandigheid dat de ten laste gelegde feiten zich hebben voorgedaan over de periode van 1992 tot 1999, zodat het niet redelijk is dat zo lang is gewacht om hem te straffen, en op het feit dat de procureur-generaal eerst

als straf schorsing had voorgesteld alvorens, blijkbaar als gevolg van de gebeurtenissen die zich op 19 januari 1999 hebben afgespeeld, van mening te veranderen, terwijl het daarbij ging om een begrijpelijke menselijke reactie, aangezien hij die dag vernomen had dat tegen hem een tuchtprocedure liep; dat verzoeker in zijn laatste memorie opmerkt dat de griffie van de arbeidsrechtbank te Charleroi meer dan een jaar na zijn afzetting niet harmonischer of onberispelijk functioneert, integendeel, en op dat punt verwijst naar zijn uiteenzetting van de feiten sinds het onderhavige beroep is ingesteld en naar het vierde middel;

Overwegende dat, wat de gezamenlijke middelen betreft, het tweede middel grotendeels het derde onderdeel van het eerste middel overlapt; dat de beweringen van verzoeker betreffende de manoeuvres waarvan hij arbeidsauditeur BLONDIAUX beschuldigt, enigszins geloofwaardig hadden kunnen zijn indien laatstgenoemde de enige magistraat was geweest die zich had beklagd over de wijze waarop verzoeker zijn ambt uitoefende; dat zulks helemaal niet het geval is;

Overwegende dat procureur-generaal DEMANET immers al op 4 mei 1992 de arbeidsauditeur heeft verzocht verzoeker te wijzen op de richtlijnen inzake het overzicht van de toestand van de personeelsbezetting op de griffie, en er in de toekomst over te waken dat die strikt worden opgevolgd; dat eerste advocaat-generaal ANCIAUX op 27 juli 1992 verscheidene fouten aan het licht heeft gebracht in het maandelijks overzicht van de toestand van het griffiepersoneel voor juni 1992, waarin bovendien vermeld stond dat één bediende overleden was; dat procureur-generaal DEMANET op 23 april 1993 zijn richtlijnen betreffende het overzicht van de toestand van het personeel in herinnering heeft moeten brengen en er daarbij op gewezen heeft dat "ieder persoonlijk initiatief (van de hoofdgriffier) dat in strijd zou zijn met (zijn) richtlijnen een ernstige schending van de plichten van diens ambt zou vormen"; dat arbeidsauditeur DEGIVE verzoeker op 4 augustus 1993 heeft gewezen op fouten in het overzicht van de toestand van het personeel van de maand daarvoor; dat arbeidsauditeur HUSTIN, wat de griffie van de arbeidsrechtbank betreft, in een brief van 24 oktober 1994 aan de procureur-generaal heeft opgemerkt dat "er dus een probleem qua leiding is gerezen, met als gevolg dat mijn Ambt des te nadrukkelijker zijn toezichtsopdracht uitoefent"; dat dezelfde arbeidsauditeur, met betrekking tot de boekhouding van de griffie, op 10 november 1994 nogmaals gewezen heeft op "de gebrekkige leiding over die griffie"; dat in een brief d.d. 19 september 1996 van F. WALLON, voorzitter van de arbeidsrechtbank, aan verzoeker de volgende passage staat :

"Als ik u gezegd heb dat u zich niet als een diensthoofd gedraagt, meen ik dat ook, te meer omdat ik dat herhaaldelijk heb vastgesteld. Dat ik zulks gezegd heb in het bijzijn van de heer FINET en van Mevr. VANCOPPENOLLE, komt

doordat ik u daarop voordien reeds meermaals gewezen had, toen u alleen in mijn kantoor was, zonder dat zulks jammer genoeg tot enige kentering heeft geleid";

dat arbeidsauditeur DEGIVE in een brief van 5 maart 1997 verzoeker zijn "gebrek aan organisatie en gezag" heeft verweten; dat eerste advocaat-generaal DELIGNE op 28 januari 1998 het volgende aan de arbeidsauditeur heeft geschreven :

"Ik verzoek u de hoofdgriffier de aanbevelingen te doen die nodig zijn gezien het gebrek aan objectiviteit waarvan hij blijk heeft gegeven bij het opstellen van het overzicht van de toestand van zijn personeel op 15 januari 1998, waarbij hij een vermindering van het personeelsbestand heeft aangegeven die niet strookte met de werkelijkheid";

dat de heer D. PLAS, voorzitter van de arbeidsrechtbank, zich op 7 september 1998 verwonderd heeft over de wijze waarop verzoeker de kandidaten voor een betrekking bij de griffie beoordeelde, en voorts, ten behoeve van de arbeidsauditeur, het volgende gesteld heeft:

"Verzoekers wispelturigheid is overigens reeds door verscheidene personen die op de griffie werken, aangeklaagd.
Zulk een gebrek aan rechtlijnigheid bij de beoordeling van de verdiensten van de personen die onder hem werken is uiteraard schadelijk voor het goede beheer van de griffie";

dat bij die brief een verslag van A.-M. LOODTS, ondervoorzitter van de rechtbank, was gevoegd, waarin gewag werd gemaakt van het veelvuldig afwezig zijn van verzoeker tijdens de week van 6 tot 10 juli 1998; dat de heer D. PLAS, voorzitter van de arbeidsrechtbank, in een brief van 4 november 1998 aan verzoeker het volgende heeft gezegd:

" Ik kan uw handelwijze, waardoor een voorzitter het noodzakelijke vertrouwen dat hij in zijn hoofdgriffier moet hebben, definitief dreigt te verliezen, alleen maar betreuren.

Uw gedrag (dat niet nieuw is) en dat er meer bepaald in bestaat dat u iedereen een plezier wil doen, brengt u ertoe regelmatig en zonder enige geldige reden van mening te veranderen. Zo hebt u bijvoorbeeld de betrekking van griffier-hoofd van dienst aan verscheidene griffiers beloofd ... die door uw ommezwaai ten aanzien van hen alleen maar ontgoocheld kunnen zijn.

Het behoeft geen betoog dat uw gedrag ten aanzien van de mensen die onder uw "gezag" werken, nefaste gevolgen heeft en leidt tot een gespannen en negatieve sfeer.

Die laatste voorvallen zijn helaas geen alleenstaande gevallen.

Ik heb nochtans een lang gesprek met u gehad, kort na mijn benoeming als voorzitter van de rechtbank, om u op de hoogte te brengen van wat ik verwacht van een hoofdgriffier met zin voor verantwoordelijkheid, die opgewassen is tegen zijn taak.

Ik ben ontgoocheld in mijn verwachtingen.

Ik wilde u daarvan officieel op de hoogte brengen en u een laatste keer waarschuwen wat betreft een herhaling van zulke feiten, en in het bijzonder wat

betreft uw gebrek aan loyaliteit en uw pogingen om uw daden voor mij te verbergen";

dat de verschillende magistraten die met verzoeker gewerkt hebben aldus voortdurend over zijn gedrag te klagen hadden, en niet alleen arbeidsauditeur BLONDIAUX; dat, ten slotte, de feiten die verzoeker op 19 januari 1999 heeft gepleegd, bevestigd zijn door elf onderling overeenstemmende getuigenissen;

Overwegende dat de gegevens die verzoeker in zijn laatste memorie aanvoert, loutere beweringen zijn over overzichten die van latere datum zijn dan de bestreden handeling;

Overwegende dat het geenszins onredelijk is feiten ten laste te brengen van een overheidsambtenaar, die afzonderlijk geen aanleiding vormen voor een tuchtstraf, maar die, wanneer ze blijven voortduren, of zich bij herhaling voordoen, duidelijk maken dat hoop op verandering van het gedrag van betrokkene vergeefs is; dat het gedrag op 19 januari 1999, dat totaal onbegrijpelijk was, de procureur-generaal ertoe gebracht heeft zijn voorstel van straf te wijzigen; dat de verwerende partij, door dat voorstel goed te keuren, geen kennelijke dwaling omtrent de beoordeling heeft begaan; dat de middelen niet gegrond zijn;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan machtsoverschrijding, en zelfs aan machtsafwending; dat hij aanvoert dat arbeidsauditeur BLONDIAUX een persoonlijke vijandigheid koesterde ten aanzien van hem en dat hij "bepaalde feiten bewust heeft opgeblazen en aangedikt, niet zozeer om het algemeen belang te dienen, maar veeleer om zich uiteindelijk van verzoeker "te ontdoen", die hij, om al even persoonlijke redenen, niet kon luchten"; dat hij verwijst naar brieven van José FINET, griffier-hoofd van dienst, die vervolgens als waarnemend hoofdgriffier is aangewezen, en die het heeft over pesterijen;

Overwegende dat verzoeker geenszins aantoonde dat de bestreden handeling alleen een persoonlijk belang dient; dat uit het onderzoek van het derde middel blijkt dat arbeidsauditeur BLONDIAUX helemaal niet de doorslaggevende rol heeft gespeeld die verzoeker hem toebedeelt; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie een vijfde, nieuw middel ontleent "aan machtsoverschrijding, en inzonderheid aan schending van de Grondwet, in het bijzonder van de artikelen 33, 36, 37, 46, 88, 106 en 195 ervan, en aan schending van de algemene rechtsbeginselen, voornamelijk de beginselen die

willen dat, wanneer de uitvoerende macht geen verantwoording meer kan afleggen voor haar handelingen voor de wetgevende vergaderingen, haar bevoegdheden beperkt zijn tot het afhandelen van de lopende zaken"; dat hij aanvoert dat het middel, voorzover het ontleend is aan schending van de Grondwet en betrekking heeft op de bevoegdheid van de steller van de handeling, ontvankelijk is; dat hij opmerkt dat de bestreden handeling door een ontslag nemende regering is genomen; dat hij van oordeel is dat "feiten uit het privé-leven weliswaar aanleiding kunnen geven tot het openen van een tuchtdossier, maar dat dit niet betekent dat ze ter kennis mogen worden gebracht van een Minister van Justitie, die de debatten in het kader van een tuchtrechtelijk onderzoek heeft gesloten en die bovendien voortaan deel uitmaakt van een regering die met het afhandelen van de lopende zaken is belast!"; dat hij wijst op de "bijzondere context" waarin de griffie van de arbeidsrechtbank te Charleroi zich bevond en opmerkt dat twee maanden zijn verstreken tussen zijn verhoor en het bestreden besluit;

Overwegende dat het vaststellen van de bevoegdheid van een overheid van openbare orde is; dat het middel ontvankelijk is; dat de bestreden handeling de conclusie is van een tuchtprocedure die was ingesteld voordat de regering ontslag nam en die regelmatig en zonder overhaasting is voortgezet; dat de bestreden handeling tot de "lopende zaken" behoort; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 14.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twaalf januari tweeduizend en één door:

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
de Hr.	SCOHY,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

G. SCOHY.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.